

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: J. Č., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2024, č. j. KUUK/073280/2024/Kub,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 7. 6. 2024, č. j. KUUK/073280/2024/Kub, a rozhodnutí Magistrátu města Most ze dne 6. 2. 2024, č. j. MmM/018178/2024/OSČ-P/PŠ, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2024, č. j. KUUK/073280/2024/Kub, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Most (dále jen „magistrát“) ze dne 6. 2. 2024, č. j. MmM/018178/2024/OSČ-P/PŠ, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odst. 1 písm. d) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a dle § 16 odst. 2 ve spojení s § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 168/1999 Sb.“). Za uvedené přestupky byla žalobci dle § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně byla žalobci dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Prvního přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 25. 3. 2023 v 2:30 hodin v obci Louny, v ulici Rakovnická, jako řidič motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky X, při silniční kontrole, kterou provedli příslušníci Policie České republiky, se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem.
3. Druhého přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 25. 3. 2023 v 2:30 hodin v obci Louny, v ulici Rakovnická, jako řidič motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky X, nepředložil na požádání policisty zelenou kartu.
4. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

5. Žalobce v žalobě konstatoval, že z přestupku stran nepředložení zelené karty na požádání policisty byl v napadeném rozhodnutí uznán vinným na základě znění zákona č. 168/1999 Sb. účinného do 31. 3. 2024. Uvedené přestupkové jednání dle zákona č. 168/1999 Sb. je však nutno posuzovat s ohledem na to, že zákon č. 168/1999 Sb. byl k 1. 4. 2024 zrušen a nahrazen zákonem č. 30/2024 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, (dále jen „zákon č. 30/2024 Sb.“), který již řidičům povinnost předkládat zelenou kartu na požádání policistovi neukládá. Současně mělo být přihlédnuto k § 2 odst. 1 přestupkového zákona, dle něhož se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Z uvedených důvodů byl žalovaný povinen zrušit část prvostupňového rozhodnutí týkající se uvedeného přestupku a řízení o něm zastavit. Žalovaný však postupoval nezákonně, neboť při vydání napadeného rozhodnutí dne 7. 6. 2024 nevycházel z pro žalobce příznivější právní úpravy.
6. Stran přestupkového jednání odmítnutí podrobení se vyšetření, zda nebyl žalobce při řízení vozidla ovlivněn alkoholem, žalobce namítal, že nebyl policisty náležitě vyzván, aby se podrobil jakémukoliv vyšetření. Podotkl, že z výpovědi svědka K. a z videozáznamu vyplývá, že žalobce byl policistou pouze neformálně dotázán: „*Jste ochoten podrobit se dechové zkoušce, případně k odběru biologického materiálu?*“ Dle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu musí být řidič policistou výslovně a kvalifikovaně vyzván k podrobení se vyšetření, nikoliv pouze neformálně dotázán, zda je ochoten se vyšetření podrobit. Kvalifikovaná výzva musí rovněž obsahovat náležité poučení o důsledcích nepodrobení se takové výzvě. V případě žalobce však žádná výzva nebyla dána a žalobce nebyl ani poučen o důsledcích

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nepodrobení se výzvě. K náležitostem kvalifikované výzvy žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 1 As 26/2014-41. Podle žalobce by výzva měla obsahovat direktivní obsah typu „vyzývám vás“ či „požaduji“, nikoliv pouze otázku. Výzva v právním kontextu znamená oficiální požadavek, aby někdo splnil určitou povinnost, nemůže se tedy jednat o otázku. Žalobce zdůraznil, že nebyl nikterak poučen o následcích neuposlechnutí výzvy.

7. Žalobce dále uvedl, že s ohledem na § 20 odst. 2 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek“) měl být žalobce nejprve vyzván k provedení orientačního vyšetření (dechové zkoušky) na přítomnost alkoholu a teprve v případě, že by takovouto zkoušku odmítl, měl být následně vyzván k provedení lékařského vyšetření. I za předpokladu, že žalobci položená otázka „*Jste ochoten podrobit se dechové zkoušce, případně k odběru biologického materiálu?*“ představuje výzvu, pak nebyl dodržen uvedený postup, jelikož nezazněly postupně dvě výzvy (k provedení dechové zkoušky a po jejím odmítnutí k provedení lékařského vyšetření), ale pouze jedna.
8. Podle žalobce otázka na odběr biologického materiálu není výzvou k provedení odborného lékařského vyšetření. Z takto zmatečné výzvy nebylo žalobci zřejmé, co je jejím obsahem. Nebyl tak splněn požadavek na to, aby výzva byla dostatečně konkrétní, aby její adresát věděl, co je jejím obsahem. Z dotazu na odběr biologického materiálu nijak nevyplývalo, že by měl být žalobce policisty převezen k vyšetření lékařem, ale že blíže nespecifikovaný biologický materiál bude žalobci nějakým způsobem odebírat policista na místě.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro její nedůvodnost. Dále žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a stran nepředložení zelené karty žalobcem na výzvu policisty sdělil, že žalobce měl danou povinnost dle § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb. Dotčené ustanovení bylo platné v době vydání prvostupňového rozhodnutí ze dne 6. 2. 2024. Dne 31. 3. 2024 byl sice zákon č. 168/1999 Sb. zrušen, avšak byl dne 1. 4. 2024 nahrazen zákonem č. 30/2024 Sb. (vyhlášený dne 24. 1. 2024), v němž již není zakotvena povinnost řidiče předkládat na výzvu doklad o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, toto pravidlo však platí až od 1. 10. 2024, a to podle § 94 odst. 4 zákona č. 30/2024 Sb. Podle žalobce z uvedeného ustanovení plyne, že řidiči mohli předkládat zelenou kartu v listinné či elektronické podobě (dostupný formát na mobilu). Podotkl, že pokud se řidič v případě silniční kontroly začne teprve shánět či dožadovat zaslání dokladu od pojišťovny nebo z domova, jedná se o přestupek nepředložení dokladu.
10. Dále žalovaný ohledně přestupku odmítnutí vyšetření na přítomnost alkoholu sdělil, že žalobce byl dle doložené dokumentace (videozáznam) policisty na místě řádně vyzván a byl i písemně poučen o následcích svého jednání, byl seznámen s protokolem (oznámení přestupku), který vlastnoručně podepsal a byla mu dána možnost se písemně k celé věci vyjádřit. Žalobce své možnosti vyjádřit se nevyužil, pole proškrtl a opět vlastnoručně podepsal. Žalovaný označil danou výzvu a poučení za dostačující pro prokázání přestupkového jednání žalobce a poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 114/2017-26.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s.
13. Žaloba je důvodná, avšak soud nepřisvědčil všem žalobním námitkám.
14. Nejprve se soud zabýval námitkou stran přestupkového jednání spočívajícího v nepředložení zelené karty na výzvu policisty a souvisejícím zrušením předmětného pravidla, které nastalo po vydání prvostupňového rozhodnutí.
15. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod platí, že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
16. Podle § 2 odst. 1 přestupkového zákona platí, že odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku (dále jen "pachatel") příznivější.
17. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, ve výroku I uvedl: „Rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější.“ Předestřený závěr se sice týká situace, kdy ke změně či zániku zákona upravujícího přestupek (správní delikt) došlo až po vydání (nabytí právní moci) rozhodnutí odvolacím správním orgánem, avšak jeho závěry lze vztáhnout (a to tím spíše) i na nyní posuzovanou věc, kdy ke zrušení dotčeného zákona došlo již během odvolacího řízení, tedy před vydáním rozhodnutí odvolacího správního orgánu.
18. Podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., ve znění účinném do 19. 9. 2023 platí, že fyzická osoba se jako řidič vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 17 odst. 1 nepředloží zelenou kartu.
19. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., ve znění účinném do 19. 9. 2023 platí, že při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky. To neplatí pro řidiče vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.

20. Přezkoumávaného jednání se žalobce dopustil dne 25. 3. 2023. V tu dobu byla účinná výše uvedená ustanovení zákona č. 168/1999 Sb., která byla účinná do konce účinnosti zákona č. 168/1999 Sb., tedy do dne 31. 3. 2024. Od 1. 4. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 30/2024 Sb., který nahradil zákon č. 168/1999 Sb. Avšak nový zákon již nestanovoval pravidlo o povinnosti řidiče předložit na výzvu zelenou kartu. V době rozhodování žalovaného již tedy byla účinná pro žalobce příznivější právní úprava, která neukládala řidiči povinnost předkládat na výzvu zelenou kartu pod hrozbou sankce. Tuto pro žalobce příznivější právní úpravu měl žalovaný aplikovat.
21. Podle § 94 odst. 4 věty druhé zákona č. 30/2024 Sb. platí, že při provozu vozidla na pozemní komunikaci postupuje jeho řidič a Policie České republiky před prvním dnem osmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona podle § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
22. Právní názor žalovaného uvedený ve vyjádření k žalobě, že povinnost řidičů předkládat na výzvu zelenou kartu skončila až dne 1. 10. 2024, a to s ohledem na přechodné ustanovení § 94 odst. 4 zákona č. 30/2024 Sb., soud vyhodnotil jako nesprávný. Uvedené přechodné pravidlo prodlužuje účinnost toliko pravidla dle § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., a to pouze ve vztahu k řidičům a Policii České republiky při provozu vozidla na pozemní komunikaci (pravidlo o předkládání zelené karty na výzvu). Neprodukuje však účinnost § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., který porušení uvedené povinnosti sankcionuje. Dotčené přechodné ustanovení tedy neumožňovalo žalobce nadále sankcionovat pro porušení povinnosti dle § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb. Uvedený nesprávný právní názor žalovaného způsobil nezákonnost napadeného rozhodnutí.
23. Podle § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek platí, že v případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
24. Dále se soud zabýval námitkami stran zjišťování, zda žalobce neřídil vozidlo pod vlivem alkoholu – žalobce nebyl dle žalobního tvrzení kvalifikovaně vyzván, nebyl poučen o následcích odmítnutí podrobení se testu na přítomnost alkoholu, měl být vyzván postupně, k dechové zkoušce a poté k odbornému lékařskému vyšetření.
25. Soud konstatuje, že žalobce v uvedené otázce nikterak nerozporoval zjištěné skutečnosti a podklady obsažené ve správním spise, ale jejich posouzení správními orgány. Ze správního spisu soud zjistil, že na videozáznamu je zachyceno poučení policisty, jenž se žalobce dotazuje, zda je ochoten podrobit se dechové zkoušce případně odběru biologických materiálů, což žalobce odmítl. Dotaz policisty zněl: „*Jste ochoten podrobit se dechové zkoušce, případně k odběru biologického materiálu?*“ Správní spis rovněž obsahuje listinu ze dne 25. 3. 2023 označenou jako „*Oznámení (předání) přestupku (věci) řízení vozidla pod vlivem alkoholu/jiné návykové látky*“ (dále jen „*oznámení přestupku*“). Tato listina mj. obsahuje vyplněné osobní údaje žalobce a jeho vlastnoruční podpis, což žalobce nikterak nezpochybnil. Listina obsahuje zaškrtnuté pole „*Po výzvě a poučení se řidič odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření.*“ Na listině je z výběru možných přestupků zaškrtnuto pole „*§ 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. (se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou)*“. Následovalo poučení dle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

provozu o povinnosti řidiče podrobit se na výzvu policisty vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. V případě odmítnutí vyšetření, se hledí na řidiče jako by byl pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Následovalo poučení dle § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů stran odběru krve. Za poučením je znovu umístěn vlastnoruční podpis žalobce.

26. Soud konstatuje, že domněnku žalobce, že výzva policisty k podrobení se vyšetření, zda nebyl ovlivněn alkoholem, musí obsahovat formulaci příkazu „vyzývám vás“ či „požaduji“ soud považuje za nesprávnou. Zákon přesnou formu výzvy nestanovuje, přičemž forma zdvořilé žádosti, zda je řidič ochoten podrobit se dechové zkoušce případně odběru biologických materiálů na přítomnost alkoholu není na škodu srozumitelnosti sdělovaného obsahu. Ze sdělení policisty zachyceného na videozáznamu bylo zřejmé k čemu žalobce vyzval. To je zřejmé i z oznámení přestupku, který žalobce vlastnoručně podepsal a z něhož vyplývá, že byl poučen, že nepodrobí-li se odbornému lékařskému vyšetření, bude na něho pohlíženo jako by byl pod vlivem alkoholu. Z předmětného poučení rovněž plyne, že odběr biologického materiálu představuje odběr krve.
27. Soud se rovněž neztotožnil s námitkou, že by výzva k podrobení se orientační dechové zkoušce měla být samostatně položena jako první a až poté, v případě jejího odmítnutí řidičem, by měla následovat výzva k odbornému lékařskému vyšetření. Z ustanovení § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek nevyplývá, že by policista nemohl řidiči vozidla sdělit výzvu k podrobení se orientační dechové zkoušce a případnému odbornému lékařskému vyšetření současně v jedné větě. Z předmětného ustanovení vyplývá toliko, že orientační dechová zkouška ze své povahy předchází odbornému lékařskému vyšetření. Žalobce byl ústně i písemně dostatečně seznámen s tím, co je po něm požadováno a jaké jsou případné následky. Ostatně žalobce ani nesdělil, jak byl rozporovaným postupem policisty na svých právech zkrácen.
28. Vzhledem k výše uvedenému tuto námitku soud neshledal jako důvodnou.
29. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil. Vzhledem k tomu, že zjištěná nezákonnost stran jednání žalobce spočívajícího v nepředložení zelené karty se týká již i části prvostupňového rozhodnutí magistrátu, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také prvostupňové rozhodnutí magistrátu, neboť v tomto rozhodnutí byl uložen správní trest za oba přestupky. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku a opětovně posoudí okolnosti přestupku, jehož trestnost nezanikla a uloží správní trest.
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci úspěch má vůči žalovanému právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Náhrada se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; z odměny 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce učiněné před 1. 1. 2025 po 3 100 Kč za úkon podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů a § 7 bodu 6 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „AT“) – převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) AT), podání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) AT); z částky 600

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta – dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT; a z částky 1 428 Kč, která činí náhradu 21 % DPH z uvedených částek bez soudního poplatku. Soud tedy uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. července 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.